

שֵׁשׁ בֵּית
שֵׁשׁ כְּלוּם

אחות תורנית (נייד- 0523934505, קווי מקוצר-8080): נטע בן-עמי

על ארבע גלויות ואדינה אחת

יעקב ומשפחתו המורחבת, יורדים מהארץ בעידודו של יוסף, בשל הרעב והבצורת שפקדו את מולדתם ומשתכנים בארץ מצרים. מדובר למעשה ב'גלות' שהיא עקירה ממקום המגורים המקורי בשל אילוף חיצוני.

הגלות הראשונה בהיסטוריה האנושית מתרחשת מיד אחרי הבריאה. הקב"ה שיקן את אדם וחוה בנחלה מושלמת עבורם שעליהם רק לעובדה ולשומרה. בגן העדן שנוצר במיוחד עבורם וכלל הוראה מדויקת מה לא לעשות, הם חוטאים, אוכלים מהפרי האסור ונענשים בשל כך בגלות. למרות האזהרה המוקדמת: **"...לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו"** (בראשית ג', ג') עונש המוות הומר בגלות: **"וַיִּגְרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לְגֵן עֵדֶן"** (ג' כ"ד).

בברית בין הבתרים הקב"ה אומר לאברהם: **"יידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה"** (ט"ו י"ג). מדובר בגזר דין מוחלט וסופי לצאצאיו של אברהם שהם יגלו מהארץ ויענו במשך תקופה ארוכה ומשמעותית של 400 שנה, אך ללא ציון שם המקום אליו הם יוגלו. קשה למצוא סיבה המניחה את הדעת לגלות זו שנגזרה על דורות של בני אדם שטרם נולדו.

פרשת 'ויגש' היא נקודת הפתיחה להבנת 'גלות מצרים'. בנקודה זו, מתגלה שמה של הארץ המסתורית שהושתרה מאברהם במהלך 'ברית בין הבתרים'. סביר להניח שיעקב קיבל מסבו אברהם את המסר על גזרת הגלות שבדרך ללא הפרטים המדויקים - שתצא לפועל במצרים על ידי יוסף בנו. בחלומו הוא קיבל עידוד מהקב"ה לרדת למצרים עם תוספת אופטימית: **"אל תירא מרדה מצרימה.. ואנכי אעלך גם עלה"** (מ"ג, ד'), ללא רמז על עינויי הגלות המתוכננים לצאצאיו עוד מימי 'ברית בין הבתרים'. יעקב עצמו אכן חוזר להיקבר ברוב עם בארץ כנען, אולם בניו שוקעים עמוק בגלות מצרים.

מספרם של בני (יעקב) ישראל שהגיעו לגלות מצרים הוא 70 נפש ועם הזמן הם צמחו דמוגרפית. הייתה זו הפעם היחידה שכל "עם ישראל" התגורר בריכוז אחד במגורי קבע ולא פוזר בין אומות העולם. היסטוריונים סוברים שהיהודים הם אלו שיזמו את רעיון הגטו הראשונה בהיותם בגלות, במטרה להיבדל מהגויים. הרעיון ש "גטו וונציה" (איטליה) הוא ראשון הגטאות, טעות! הגטו הראשון בתולדות עם ישראל הוקם הרבה קודם לכן "בארץ גושן" שבמצרים. יוסף הוא זה שחתר לבדלנות (המזכירה את 'תחום המושב ברוסיה' במאה ה-19) וזכה לתמיכתו של פרעה.

עם סיום 'גלות מצרים' שנמשכה 210 שנים, בני ישראל שבו ל 'ארץ המובטחת'. במהלך התקופה אבותינו כבשו, התיישבו, הגיעו לאנרכיה (בתקופת השופטים) ולבסוף 'ממלכת יהודה' וישראל' התפצלו ונפרדו. בשנת 722 לפנה"ס, 'ממלכת ישראל' נכבשה ע"י האימפריה האשורית שהעבירה את רוב העם – "עשרת השבטים" לאזורי השליטה של הממלכה האשורית ומקום הימצאם לא נודע עד היום. גלות זו קיבלה את הכינוי "גלות אשור", כשמה של המוציאה לפועל.

גם על 'ממלכת יהודה' לא שפר המזל, ובשנת 586 לפנה"ס הם הוגלו ע"י הבבלים. גלות זו קיבלה גם את כינויה על שם המוציאים לפועל - "גלות בבל". סכנת שתי הגלויות (אשור ובבל) היתה ידועה מראש. בכל ממלכה עמדו נביאים שהתריעו והזהירו. למרות הכתובות שהיו על הקיר, קולם של המתריעים לא נשמע והתוצאות ידועות לכולנו.

האחרונה בסדרת הגלויות היא "גלות רומי", כשמה של האימפריה שהביאה לקץ לתקופת 'בית שני' בשנת 70 לספירה וגם כאן הכל היה ידוע מראש בתוספת לידתה של דת חדשה ו"גלות אדום" הארוכה מכל הגלויות שנמשכה כ-2000 שנה.

האם גלות זו הגיעה לסיימה עם הקמת בית יהודי לעם ישראל בארצו? האם אנו בפתחה של הגאולה? ימים יגידו...
אולם המסקנה הברורה מארבע הגלויות שכבר עברנו היא, שעלינו לשמור היטב על המדינה שבידינו מבלי לראותה כמובנת מאליה.

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

ללביא שילר, אתך באבלך על פטירת אמך

מרגלית ז"ל

קהילת סעד

לביא יקבל מנחמים בביתו בסעד לאחר השבעה (בהתייעצות עם הרב ארי),
במוצאי שבת הקרובה שבת "ויגש", החל מכשעה לאחר צאת השבת.

10 מ' י' ו' צ' - *עצרת ו'ע* (תשובות למטה במהופך)

1. מה מציע יהודה ליוסף שליט מצרים לאחר שהגביע נמצא בשקו של בנימין?
2. "יֵשׁ לָנוּ אֶבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב וְלֹא חָתָן וְלֹא אֵשֶׁת." מיהו האב הזקן? מיהו ילד הזקונים? מיהו האח שמת?
3. באיזו שנה של שנות הרעב נפגשים האחים עם יוסף? עוד כמה שנות רעב נשארו?
4. היכן תגור משפחת יעקב המורחבת עם ירידתם למצרים?
5. כמה חליפות קיבל כל אחד מהאחים מיוסף? כמה קיבל בנימין?
6. מה היה עיסוקם העיקרי (מקצוע) של אחי יוסף?
7. בן כמה היה יעקב כשירד למצרים ונפגש עם פרעה?
8. מספרים בפרשה : 33 , 70 , 300 – מה משמעותם?
9. בפרשה מופיע מישהו ששמו כשם מלך ישראל הראשון. מי אביו ומי אימו?
10. מיהם הכהנים המוזכרים בפרשה? מה היה מעמדם המיוחד?

הדג ארי'

[illegible]

הבור והסולם

פרשת ויגש מהווה קו פרשת מים בין תקופת האבות בארץ כנען (בעיקר) ובין תחילת התהוות העם במצרים. בפרשה זו מסתיימים הנפתולים בחיי יעקב, מסתיים המאבק בין יוסף והאחים, המשפחה מתאחדת ויורדת למצרים לקראת שלב חדש בהתפתחות עם ישראל. גם כעת, כמו בכל המעברים הדרמטיים בחייו של יעקב אבינו, מתגלה אליו הקב"ה ומצייד אותו בהבטחה עוצמתית, מרגשת ורלוונטית לכל דור - ליחיד ולציבור: **"אֲנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרַיִם וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם עֹלָה"**.

כדרכו בקודש, מצליח הבעש"ט לקרוא ברגישות בין השורות ולדרוש את הפסוק ביצירתיות אופיינית. בהתבסס על משל המובא בזהר בפרשת וירא, כותב ר' אפרים מסדליקוב בשם רבו הבעש"ט:

"משל - אחד יורד לבור צריך לקחת לעצמו סולם כדי שיוכל לחזור ולעלות. וזהו אנכי, שהוא השכינה, ארד עמך מצרימה, ואנכי אעלה, היינו ע"י השכינה תוכל לעלות."

עפ"י הבעש"ט, כמו בחלום הסולם בפרשת ויצא גם בפרשתנו מוצג בפני יעקב סולם. לקראת הירידה לבור הגלות, ולנוכח החשש הגדול האוחז ביעקב המכיר היטב בתסבוכות החיים, מצייד הקב"ה את יעקב באמצעי שיאפשר לו בעתיד גם לעלות. מלבד הפרשנות היצירתית וה"פרקטית" לפסוק, נדמה שקיבלנו גם פרשנות מקורית לחלום הסולם. המלאכים העולים ויורדים בסולם שבחלומו של יעקב, מדגימים, למעשה, את יכולתו שלו לעלות בסולם ולצאת מכל הבורות והסכנות אליהם יפול בעתיד.

במקרה שלנו מדובר בסולם המתקפל כולו למילה אחת: **"וזהו אנכי, שהוא - השכינה - ארד עמך מצרימה, ואנכי אעלה..."** ע"י התודעה העמוקה של אדם ושל עם, שא-והים נוכח ונמצא איתו בכל מצב, ניתן למצוא כוחות ותקווה גם במקומות האפלים ביותר. בדרך זו אוחז ר' נחמן מברסלב המפרש את הפסוק בתהילים: **"אִם אֶסֶק שְׁמִים שָׁם אֶתֶּה, וְאֶצִּיעָה שָׁאוֹל - הַנֶּץ"**. גם כשאדם מגיע לשאול תחתיות יש ביכולתו לפגוש, דווקא שם, את בוראו פנים אל פנים.

הרב שג"ר ז"ל, בספר שיעוריו על ליקוטי מוהר"ן, מעמיק ברעיון זה ונותן לו פרשנות קיומית מודרנית:

"האופטימיות אינה נובעת מאמונה מכך שהוא יצא מהמצב הזה, אלא מיכולתו להרגיש קירבת א-הים גם במצב הריקני... האמונה שהקב"ה נמצא איתי גם ודווקא במצב של נפילה, וההבנה שדווקא מצב זה הוא המכשיר להתחזקות באמונה. התשובה, למרבה הפרדוקס, אינה כפי שאנו לומדים בספרי המוסר, שהקב"ה הסתלק ממני בגלל חטאי, אלא האמונה שעל אף החטא הקב"ה אינו עוזב אותי אלא נמצא איתי ואוהב אותי. אין שום סיטואציה שבה האדם מאבד את ערכו, הוא אינו זקוק לשום אישור על ערכו, שכן ערכו נעוץ בעצם קיומו..."

אנו מציעים רובד פרשנות נוסף לפסוק **"אֲנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרַיִם וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם עֹלָה"** - המילה **"אנכי"** מרמזת ל**"עצמי"** - לאו דווקא כח חיצוני הוא המוריד ומעלה אותנו, אלא שלאדם עצמו יש אחריות בשני המצבים וכוחות לצאת גם מעמקי תחתיות. במקרה זה השכינה אינה כח חיצוני נסי, אלא צלם א-הים שבנו.

רעיון התנועה בסולם מתבטא גם בשירו של אורי צבי גרינברג, אשר רומז להווייה הגלותית באירופה, בה הגיע העם לפסגות אך גם לתחתיות, ומתקשר ליום הקדיש הכללי בעשרה בטבת ("גדי זהב" הוא מוטיב חוזר בשירי ערש יידיים, המרמז לבשורת ישועה).

מסוד המנוצחים

הגענו לגבורות בַּמֶּתֶן כְּפִינו.
הגענו שְׁמִימָה בְּאִירוֹנִינו.
אֵךְ קֶעֱרַת הַפֶּלֶא מִשֶּׁם לֹא הִבֵּאנו
אֶל תַּחֲתִית חֵיִינו.

שָׁרוּ וְשָׁרוּ עַל זֹאת הָאִמָּהוּת :
זָבֵא גָדִי זָהָב בְּאַחַת הַשָּׁעוֹת,
זָבֵא עִם כְּבֶדָּה וְסִגְלוֹת נִפְלְאוֹת ;
לֹא בָּא זֶה הַגָּדִי וְלֹא זָבֵא בְּבָאוֹת.

יֵשׁ זֹוג סוֹסִים שְׁחוֹרִים בְּאַחַת הַשָּׁעוֹת.

אליאב וסלצית לזר

על יריד הצדקה תשפ"ה

אני אוהבת את יריד הצדקה שלנו. יש בו משהו ססגוני וסימבולי שבחג של אור אנחנו בוחרים להפיץ עוד אור לעולם באמצעות נתינה וחסד.

השנה הקדשנו את ההכנסות של יריד הצדקה לפרויקט בת של "חסד אמת" (צוות נחשון) שמטרתו לחתן זוג חסר אמצעים.

השנה ערכנו את היריד ברחבת הדשא של המועדון לחבר. היה חגיגי במיוחד! למרות שהסיבה המקורית לעריכת היריד על הדשא הייתה הקורונה, לא יכולנו לחשוב על מיקום טוב ויפה יותר.

כמידי שנה פנימיית "נקודת חן" לקחה חלק משמעותי ביריד ע"י הכנת אוכל משובח והקמת דוכן תסרוקות ולקיס. היה יפה לראות את בנות הנוער של "נקודת חן" עומדות בדוכני האוכל יד ביד עם הנוער שלנו. פשוט אלופים!

החטיביסטים שלנו עבדו במרץ משעות הבוקר ועד הדקות האחרונות של סגירת היריד. הם הקימו את היריד כולו- שולחנות יד 2 עריכה קינוחים עוגיות פריקסה ועוד.. גאוותם עלינו.

התיכוניםיסטים שלנו תפעלו את עמדות האוכל וצוות נחשון הרים את דוכן ההגרלה עם פרסים שווים במיוחד. תודה רבה לתורמות שלנו: אחינעם גולן, מעיין גולדנברג ומיכל ביליה על תרומתן הנדיבה.

המתוקים, המאפים, עמדת היצירה והשלטים המושקעים של כיתות א-ו תרמו אף הם ליריד והוסיפו צבע ומתיקות.

היה כייף לראות את כולם נהנים מהדוכנים, מאווירה טובה וממפגש חברים שעושה תמיד טוב על הלב.

תודה ענקית לכל מי שלקח חלק לפני, אחרי, ותוך כדי...

עד לשנה הבאה,

עלית דניאלי

ערב עשרה בטבת

"המסע של ילדי טהרן"

צפייה בסרט "המסע של ילדי טהרן" – ושיחה עם היוצרת דליה גוטמן

ביום שני, ט' בטבת, ה' 13/12 בשעה 20:15 במועדון לחבר.

78 שנה עברו מאז אותו יום. ב 18 בפברואר 1943, בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, נרעש היישוב היהודי בארץ ישראל עם הגעתם של הפליטים הראשונים: כשבע מאות ילדים יהודים, רובם יתומים, אשר חולצו מרוסיה במבצע מיוחד ורב תלאות והגיעו לבדם לארץ.

השם "ילדי טהרן" ניתן לילדים כי זו הייתה התחנה האחרונה במסעם הארוך. לרגעים נדמה שמדובר בסיפור הרפתקאות בדיוני שנקח במוחו הקודח של תסריטאי רב דמיון. זהו אחד הסיפורים החשובים והמפעימים ביותר בתולדות הציונות והעלייה לארץ ישראל. כל דור חדש שמתוודע אליו מגיב בהתרגשות עצומה, ולא ישכח אותו לעולם. שבעים ושש שנים עברו מאז עלו ילדי טהרן לארץ, אבל סיפורם נותר חי, צורב ומשלהב כשהיה, והוא ממשיך לעורר השראה ולהכות בתדהמה.

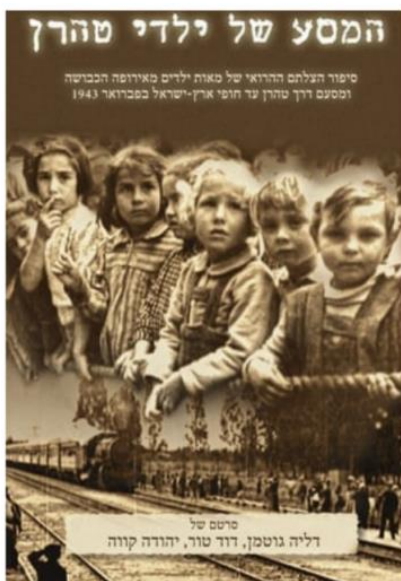
הסרט עטור השבחים "המסע של ילדי טהרן" מתעד לראשונה, דרך זיכרונותיהם של הילדים שבגרו, את מסעם המפרך והמסוכן. המסע מתחיל בבריחתם עם הוריהם מפולין, חייהם בסיביר ואחר כך באוזבקיסטאן, שם הם נאבקו ברעב, במחלות ושאר פגעי טבע וגורל. בהמשך הם הועברו לטהרן בספינות וברכבות, ולבסוף חולצו באופן נועז דרך הודו והגיעו ברכבת לארץ ישראל, במהלך המלחמה. בין הילדים בסרט, אלוף (מיל). יאנוש בן גל, אלוף (מיל). חיים ארז, אריה מינטקביץ ואלכס גלעדי.

ביקורות מהעיתונות:

"יוצרי הסרט מצליחים לספר את סיפורם בשמירה על איזון מדויק בין דיווח לריגוש, מבלי לגלוש ולו פעם אחת – לרגשות. המסע של ילדי טהרן הוא אחד הסרטים התיעודיים הנפלאים שהופקו בארץ בשנים האחרונות" – חיים קינן, מבקר הקולנוע של קול ישראל.

"אחד הסרטים התיעודיים הרגישים והטובים שראיתי וישר כוח לכל מי שהיה שותף לעשייתו!" ההיסטוריון פרופ' יואב גלבר.

ואצת תרבות והצוות האמארי

ערב עשרה בטבת

צפייה בסרט ושיחה עם היוצרת
דליה גוטמן

הסרט עטור השבחים
"המסע של ילדי טהרן"

מתעד לראשונה
דרך זיכרונותיהם של הילדים
שבגרו, את מסעם המפרך והמסוכן

יום שני | ט' טבת | 13.12
בשעה 20:15 בחדר אוכל ימני

תפילת ערבית בבית הכנסת בשעה 19:45

בערב זה נכבד את חברנו אהרלה דביר,
שהיה מצעירי הילדים.

ו.תרבות והצוות האמארי.

להזכירם לעגוד מסכות

"ויצא אליו יהודה" הכל טאון באישה

בתחילת פרשתנו, מגיע הסיפור המשפחתי של יוסף לשיאו: יהודה מבקש מיוסף שישאיר אותו במאסר במקום את בנימין תוך כדי שהוא מספר ליוסף שהשארית בנימין במצרים עלולה להביא למותו של אביהם הזקן לאחר שזה איבד כבר את אחיו האהוב, יוסף.

אבל בטרם נדון בסיפור הזה אסכם בקצרה את העלילות משתי הפרשות שקדמו:

כזכור, יעקב אוהב את יוסף יותר מכל בניו, הוא מפנק אותו ובין השאר עושה לו כותונת פסים שמבהירה שהוא אכן הבן האהוב, מה שגורם לשאר הבנים לשנא את יוסף.

יעקב המנסה לגרום לחיבור חזק יותר בין בניו, שולח את יוסף לצאת לאחיו הרועים את העדר, אלו זורקים אותו בבור מוכרים אותו לישמעלים/מדיינים ומציירים ליעקב תמונה שיוסף נטרף. יוסף מגיע למצרים לבית פוטיפר ואחרי שהוא לא נענה לחיזוריה של רעיית פוטיפר, הוא מושלך לכלא. שם הוא פותר את חלומם של שר האופים ושר המשקים והאחרון ממליץ עליו לפרעה כפותר חלומות מוסמך ומשם הדרך למשנה למלך מצרים, קצרה.

היינו מצפים שברגע זה, יוציא יוסף את האיפון 30 שלו (כזכור אין מוקדם ומאוחר בתורה) ויתקשר מיד לאב שכה אהב אותו. אבל יוסף מחכה שבע שנות שובע ועוד שנתיים של רעב עד שמגיעים האחים בפעם הראשונה ללא בנימין, מתעמר באחיו ודורש שלא ישובו אליו ללא בנימין. כאשר בנימין מגיע עם אחיו, יוסף שם גביע באמתחת בנימין בכדי שזה יימצא והוא ישאיר את בנימין אחיו הקטן במצרים.

לאורך הרבה שנים התקשיתי להבין איך אפשר להצמיד את המילה "צדיק" לשמו של יוסף. למה התעלל באחיו, אפשר להבין, אבל מה, לכל הרוחות, הוא רוצה מיעקב?

הטעות כנראה, נעוצה מעובדה שהתבוננתי בסיפור בפרזיזמה מאוד צרה. הבה ננסה להתבונן בסיפור דרך עיני יוסף: יעקב הוא ששלח אותו לעבר אחיו, ייתכן שיוסף מאמין שיעקב רקם קנוניה לסלק אותו מהדרך. ניסיונו של יוסף להביא ולהשאיר את בנימין במצרים הוא ניסיון להציל את האח שכה אהב מאביו הרשע. רק כאשר יהודה מספר לו שיעקב כבר איבד בן אחד והדבר כמעט הרג אותו, מבין יוסף שיעקב לא היה חלק מהמזימה.

מהפרשות הזו אני למד מוסר השכל אחד חשוב:

התמונה (או נרטיב) שנקלטת בעיניי, נובעת מהזווית בה התבוננתי, אחרים אולי מתבוננים מזווית שונה. לכן צריך להבין שלא מעט פעמים, יש יותר מאמת אחת, ואל לנו לשפוט בטרם נבין מה האמת שרואה האחר.

אהרלה ברט

הודעה מהנהלת חשבונות

לכל מרכזי הענפים/פעילויות.

על מנת להקל ולייעל את עבודת הנה"ח, החל מראשון לינואר 2022, הוצאות עבור הענף/פעילות עד לסכום של 500 ₪, ישולמו באמצעות כרטיס האשראי הפרטי של הקונה.

לאחר הקנייה ניתן להזדכות באמצעות רישום על 'פתק לבן' **בצירוף החשבונית**. (הדבר נכון גם בקניה מספקים שאיתם יש לנו הסדרי תשלום)

תודה על שיתוף הפעולה,

בת-עמי וישי

"על אלה אני מוכיה..." (איכה, פרק א' פסוק ט"ז).

בשבת שעברה, פר' "מקץ", קראנו את דבריו החכמים והמרגשים של נתנאל ניימן.

כידוע, לפני כמה חדשים, קיבלנו רשימה של 9 משפחות, שמועמדות לקבלה לחברות. לפני כשבועיים החליטה ו. קליטה להוריד מהרשימה את אחת המשפחות, לדעתי, מהמובחרות והטובות שהגיעו לסעד בשנים האחרונות. החליטו לקטוף מאיתנו את הפרח היותר גדול, היותר יפה והיותר צבעוני שפרח פה. משפחה, שהתרומה שלה לסעד ברוח הדת והתורה, ברוח ההתנדבות והעשייה, היא ללא גבולות.

כמה צדקה, כמה חסד, כמה מאור פנים, וכל כך הרבה רצון לתת ולהשפיע טוב על קהילתנו, באכפתיות ובאהבה עד בלי די. פשוט, משפחה, שהיא נכס עצום לקהילה. נכון, אינני מתכחשת גם לדברים הפחות טובים, שעלו לפני הוועדה וכנראה שהיו, אך האם לא הגזמנו בפרופורציות?

האם יש מישהו מושלם? (חוץ מקופות החולים ומי שאמר "והיה העולם!")

חבל מאד שהוועדה, (לאחר שקיבלה תלונות שונות), לא בררה גם עם השכנים, החברים, האנשים המבוגרים ורבים אחרים, ושיכלו לספר בלי סוף על המשפחה המופלאה הזאת. אולי אז היתה מקבלת תמונה אחרת.

לצערי, הנסיונות של חברים שונים לדבר עם הוועדה נענו בחומה בצורה של שתיקה רועמת, וללא יכולת לסדוק אותה, (משמע: אנחנו החלטנו – וזהו! לא יעזור לכם!), ולכן, קשה מאד להתעמת עם הטענות גם למשפחה. (שמודים, שנאמרו דברים כלליים, אך לא פרטו).

רבים בקהילה מכירים את המשפחה בכל השנים שהיא פה, בעיקר בשל מעורבותה בקהילה, לעומת משפחות אחרות המועמדות לקליטה.

לחברים שנגשים לברר בוועדת קליטה על שום מה ההחלטה, נאמר: "הרי אתם בחרתם בנו" (שגם זה בערבון מוגבל), "אתם לא סומכים עלינו?" ובכן, לא, אני לא סומכת (וסליחה על החוצפה).. שנים, שמדברים פה על חוסר האמון וחוסר השקיפות, שיש בין המוסדות לבין הציבור, נדמה לי שבסוגייה הזו הגענו לקצה גבול יכולת ההכלה.

אני מודעת לכך, שהדברים לא פשוטים לקריאה ואולי אפילו בוטים, אך הרושם והאווירה שנוצרו בעקבות הפרשה הזאת, הם קשים מנשוא אצל רבים מחברי הקהילה, מבוגרים וצעירים כאחת.

ההלם, הזעזוע והתדהמה מסילוק של משפחה כה טובה, מטריפה את הדעת ומכווצת את הלב ולא נותנת מנוח. השבר הוא גדול ולא נקלט.

אני קוראת בזאת לכל הציבור שמסכים איתי, למחות בקול גדול על העוול והפגיעה הנוראה שנוצרה פה ולא להורידה מסדר היום, כי בנפשנו הדבר.

ויש לי שאלה: האם כל אחד מחברי ועדת הקליטה, שהצביע בעד החלטה זו, יכול היום להישיר מבט אל המראה ולומר לעצמו בלב שלם, שהחליט על פי צו מצפוניו שלו? תמהני...

והלוואי והייתי יכולה להגיד "ואולי לא היו הדברים מעולם.. ההיית, או חלמתי חלום?" (משירה של רחל המשוררת). אני לפחות, עדיין מסרבת להאמין שזה אמיתי...

שבת שלום ובשורות טובות!

איכלה הימן

דאצות חנוכה

לא נוהגת לבכות, אבל השבוע ישבתי בביתם של תמר ונתנאל ניימן והדמעות זלגו. זה קרה אחרי שוועדת קליטה הודיעה למשפחה סופית שהם לא רצויים.

פניתי לאחד מחברי הוועדה ונאמר לי שיושבים שמונה אנשים "ראויים" שדנו ושקלו ושעלי לסמוך עליהם. אמרתי שאני מכירה רק את הצד הטוב שלהם, אנשים תורמים ועוזרים.

כשהיינו סגורים בבית בתחילת הקורונה, תמר הגיעה יום יום על אופניים, בעליה ברגל, עם אוכל ומצרכים מהכלבו תלויים בשקיות על הכידון.

כשפרסמתי ב"קהילנטי" שאני מחפשת נהג לקחת את הרכב שלי לטסט בשדרות, תמר הגיבה: אנחנו נשמח. וכך למחרת בבוקר פגשתי בפעם הראשונה את נתנאל. חיוך רחב ואור חם שקורן החוצה. אהבה ממבט ראשון.

גם הנכד שלנו, נדב, שלמד עם נתנאל לקראת בר המצווה התאהב. היה חוזר מכל מפגש בהתלהבות ומחכה לשיעור הבא.

ואני שואלת: את האנשים האלה אנחנו לא רוצים בתוכנו?

איפה פורת

"כֹּה אָמַר ה' צֶב־אוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוָה לְשָׁשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה

וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ"

(זכריה ח, יט)

זמני עשרה בטבת תשפ"ב - יום שלישי

04:57 תחילת הצום.

06:00 שחרית א'.

06:45 שחרית ב'.

13:00 מנחה גדולה.

16:10 תפילת מנחה קהילתית.

שיעור מפי הרב ארי בענייני דיומא.

16:57 סוף הצום ותפילת ערבית.

20:10 ערבית.

1. דת

”ונשמרתם מאוד לנפשותיכם”

לאחרונה רבו כלי הרכב החשמליים המשמשים את החברים והענפים. הכלים הנ”ל נוסעים ברחבי הקיבוץ, הן על שבילים והן על כבישים.

ברורה לכולנו חובת הזהירות והנהיגה הבטוחה. האחריות כאן היא של הנוהגים בכלים ושל בעלי הכלים – אני מבקש ומזכיר לנהוג במשנה זהירות בכדי למנוע חלילה תאונות.

באותו עניין:

אני מבקש להבהיר את עיקרי החוק בנוגע לנהיגה בכלים אלו (שימו לב – מפורטות מטה רק חלק מהוראות החוק – אין לראות בפרסום הנ”ל מדריך מלא להוראות החוק):

קלנועית:

מדובר בכלי חשמלי בעל שלושה או ארבע גלגלים אשר ההיגוי בו מתבצע בעזרת מוט היגוי (כידון) ולא הגה. כלי זה אינו דורש חובת רישום, רישיון נהיגה וביטוח. אך ישנה מגבלת גיל – רשאי לנהוג על כלי זה רק מי שמלאו לו 16.

גולפית – (קלאב קאר):

מדובר בכלי ממונע בעל 4 גלגלים אשר ההיגוי בו מתבצע בעזרת גלגל הגה (כמו מכונית). כלי זה דורש רישום במשרד התחבורה, רישיון נהיגה וביטוח כחוק. אין לנהוג על כלים אלו ללא עמידה בשלושת התנאים הללו. האחריות בנושא הינה של בעל הרכב.

במקרה של גולפית, שהנהג הנוהג בה לא עומד בתנאים הללו. הנהג ובעל הרכב הינם עוברי עבירה ועלולים לשאת באחריות לכך במקרה של אכיפה או חלילה במקרה של תאונה. מובהר שהקיבוץ לא אחראי על האכיפה ולא אחראי על הפרת הוראות הדין בנושא ושבמקרה תאונה חלילה, כלל האחריות המלאה, לכל הצדדים, הינה של הנהג ושל בעל הכלי. הנהג ובעל הכלי יידרשו לשפות את הקיבוץ על כל נזק שייגרם לקיבוץ עקב השימוש בכלי.

לתשומת לבכם: ”ונשמרתם מאוד לנפשותיכם”.

כראף האפרין

לשרה ואשר צברון, לשושנה וראובן ולכל המשפחה
ברכות להולדת הנכד/ת, בן אורז ונתנאל הויזמן
איחולים לאהבה ולנחת!

אנילי ובנימין סלנט ברכות להולדת הנכד
נכדה ליהר וישעיהו סלנט, בת אליזבט שירה ושלומי חי
איחולים לאהבה ולנחת!

לנהגה וצמחוס ברט
מלף טוב לבר המצווה של הנכד
מציין-אור
בנס של נאיה ויאיר ברט
איחולים לאהבה ולנחת!

לפנינו אופניים האסורתי י'אנן - שכבת י"ב

יצאנו לטיול אופניים בנר שני של חנוכה,
 בליווי נדיר של תומר התותח ומשי המלכה.
 כמובן שיצאנו באיחור של שעה,
 ואחרי העמסה התחלנו מיד בנסיעה.
 הגענו לחוף זיקים כשכולנו נרגשים ונלהבים,
 ונפגשנו עם סלבה הגבר ואופניו המרהיבים.
 נפרדנו מסאסי בנשיקות וחיבוקים,
 ויצאנו לרכיבה, אפילו המפונקים.
 סלבה מוביל ועל האופניים משתולל,
 ובעצירה הראשונה הבנות אומרות הלל.
 ממשיכים לרכב בדרכים המפותלות,
 לפעם אחת סוחבים את האופניים בחולות.
 ממשיכים לרכב עד לקילומטר ה-30,
 שם עוצרים לצהריים ומתפללים מנחה, גם
 הנשים.
 מסיימים גמורים ועייפים אחרי רדת החשיכה,
 עם ישבן כואב ורצון לכרית ושמיכה.
 נוסעים ברכבים לסניף של מיתר,
 מגיעים ומתקלחים אצל הנוער הנהדר.
 משפחת ביליה המתוקה מגיעה לבקר,
 וגורמת לבטננו להפסיק לקרקר.

חוזרים למיתר והבנים (לפחות רובם) הולכים להתקלח,
 עושים מעגל שירים אפילו שלא לאור ירח.
 הולכים לישון כדי שיהיה כח ליום האחרון,
 בבוקר קמים מוקדם כי צריך להספיק המון.
 סלבה אלינו חוזר ונוסעים לתל ערד,
 יש רכיבה נחמדה כי רוב הדרך במורד.
 רוכבים בזהירות בירידה כשמשי המושלמת בראש,
 שומרת שנהיה בסדר ושמפגיעות לא נחשוש.
 מגיעים למצדה ואת האופניים סוחבים בעלייה,
 כשסלבה מצלם אותנו בטלפון כל שנייה.
 יורדים ברכבל ומתפללים מנחה,
 מחכים לרכבים ויושבים במנוחה.
 נוסעים לאכול בנתיבות ובדרך את סלבה מורידים,
 עוזרים לו לפרוק ציוד ונפרדים כידידים.
 נוסעים לנתיבות ובבורגר טאץ' מתפנקים,
 חוזרים לקיבוץ ואת הרכבים מנקים.
 מתפזרים לבתים אחרי הטיול המעולה,
 אבל נשארים עם שריטות- 'חיים' וכהלה (וכאלה).

הזמנה לקהילת סעד

אנחנו מזמינים את קהילת קבוץ סעד, לערב מיוחד הנהוג אצלנו שנים רבות.

בערב זה, בנות שכבת י"א מעלות את סיפורן האישי באופנים שונים: בכתיבה, בסיפור, בשיר, בתנועה ובהמחזה - בליווי המקצועי של להב תימור וכל צוות ההדרכה של שכבת י"א. הערב מיועד לילדי החטיבה ומעלה.

מחכים לכם, צוות נקודת ח"ן

למתי ואירב יקותיאל, לחייצ'ה וחיים ולכל המשפחה
מזל טוב לבר המצווה של הבן/נכד
איתי
איחולים למחות ולנחת - קהילת סעד

לברמלה ושלומיק קוט ולכל המשפחה מזל טוב להולדת הבן
נכד לרחלי וישי קוט, בן לכנרת ואדליה פנסטרהיים
איחולים למחות ולנחת!

דוח'נוק כסלו

"כולנו זקוקים לחסד,
כולנו זקוקים למגע,
לרכוש חום לא בכסף
לרכוש מתוך מגע
לתת בלי לרצות לקחת
ולא מתוך הרגל..." (נתן זך)

חודש כסליו היה חודש אותנו הקדשנו ל"חיבור לחסד ולקהילה" והיה עמוס בעשייה מבורכת. פתחנו עם 'בני עקיבא' ושבת הארגון בנושא "קמעא קמעא" והתמלאנו גאווה לנוכח צוותי "נחשון" וההדרכה בהובלתם של שילת נער הקומונרית ו"רכזי נחשון" (שני ברט, יעל וייס ואלון אברהם) שהרימו שבת ארגון מרגשת ומגבשת שהייתה מוערכת במיוחד בהתחשב בעובדה שבשנה שעברה נאלצנו לצפות בהופעות מגוות הרכבים שלנו ועל גבי מסך גדול. ברוך הבא שבט "השחר" היקר שלנו למשפחת בני עקיבא ואנו בטוחים שתתרמו רבות בהובלה החברתית כאן בקיבוץ.

גם הבתים הכוללים היו עסוקים מאוד בפעילות פנים ובפעילות חוץ. חשבנו כיצד נוכל לקדם ולשפר את סביבת הבתים הכוללים או פינות אחרות בקיבוץ וכל קבוצה בחרה פינה אותה היא ניקתה או צבעה. הילדים נחלקו לוועדות אותן הם בחרו ובהן ראו צורך ולקחו אחריות על נושאים ופעילויות שונות שיתאימו ושיכללו את כולם. השתדלנו להכניס הורים וותיקים למפגשים עם הילדים, אם על ידי העברת תחום עניין או אם על ידי שיתוף בחוויה או סיפור אישי והחיבור היה מרגש.

בשעה טובה, אם כי קצת באיחור החלה החודש בפעילות החטיבה שלנו בהובלתן של שילת פרץ ולחן אפרים. שילת פרץ הגיעה (או יותר נכון חזרה) לקיבוץ מאשדוד. לפני שנתיים, שילת הייתה קומונרית אצלנו בסניף ובשנה שעברה הדריכה ב"מסע ישראלי". כעת היא משלבת הדרכה בחטיבה לצד הדרכה בבית כולל ד' (לצידו של לירן יניב). לחן אפרים היא בת קיבוץ אשר חזרה לכאן בתום השירות הלאומי. לחן גם היא משלבת הדרכה בבית כולל ב' לצד הדרכה בחטיבה.

גם בתיכון עובדים במרץ על מספר פרויקטים ואני מקווה שבחודש הבא אוכל לפרט עליהם. בינתיים רק אזכיר את שכבת י"ב שלנו שיצאה לטיול אופניים המסורתי מחוף זיקים לים המלח וצברה שלושה ימים עמוסים חוויות מגבשות ומהנות (עליהן כבר קראתם...).

ולסיום, קינחנו עם "יריד הצדקה" המסורתי שנערך תחת כיפת השמיים. היה מחזק ומרגש להתכנס ולהיפגש באווירה רגועה ונינוחה, כל כך הרבה חברים מקטן ועד גדול, שהגיעו לתרום מזמנם ומכספם. השנה "צוות נחשון" החליט להקדיש שלושה רבעים מההכנסות לטובת עריכת חתונה לזוג מיעוטי יכולת ואת הרבע הנותר לפרוייקט שמרימה שכבת י"ב שלנו "מצפה רנה" – נקודת תצפית מעל המאגר לזכרה של רנה שנרבה הי"ד. זה הזמן להודות לנוער הנפלא שלנו, לבנות הנוער ("גומת חן"), לחברי סעד שתורמו מזמנם לסייע ולשגית דניאלי המדהימה שניצחה על כולנו ביד רמה למן הקמת היריד ועד לפירוקו.

אני מזמינה את כולכם לקחת חלק בפעילויות השונות של החינוך החברתי, כל אחד בדרך שמתאימה לו ושימצא לנכון, כשהמטרה המשותפת היא לעזור ולהמשיך בחיבור של כולנו יחדיו.

רות נאלי

זיכרונות מאפריקה

ביום חמישי שעבר המראתי עם קבוצה של 34 מנהלים (יהודים ערבים חילוניים ודתיים) שלמדו איתי בקורס של מכון "דרך כפר", לשמונה ימים של השתלמות ולמידה בכפר הנוער "אגוהוזו שלום" ברואנדה שבאפריקה.

כפר הנוער "אגוהוזו שלום", שמשמעותו בשפה המקומית היא "המקום בו הדמעות מתייבשות", הוקם על ידי גב' אן היימן, נדבנית יהודייה ילידת דרום אפריקה שהחליטה ב-2007 להקים כפר נוער ליתומי הטבח שהתרחש ברואנדה ב-1994. (במהלך הטבח רצחו בני שבט ההוטו כמיליון מבני שבט הטוטסי במשך מאה ימים בלבד!)

המודל החינוכי של כפר הנוער בו מתחנכים כ-550 נערים ונערות, מתבסס על כפרי הנוער שהוקמו בישראל אחרי השואה עבור פליטים יתומים, ובמיוחד אן היימן (שנהרגה בתאונה ב-2014) למדה את המודל החינוכי מכפר הנוער "יימין אורד" וממי שהיה אז מנהל "יימין אורד" - ד"ר חיים פרי.

המוטו של הכפר הוא **"תיקון הלב- תיקון עולם"** והנערים משתמשים בשני הביטויים הללו כמו שהם בעברית!

התארחנו בכפר הנוער, פגשנו את צוות ההנהלה, את המורים, את התלמידים (שמדברים אנגלית שוטפת כי הלימודים הם באנגלית) ואת ה"מאמות" שהן האמהות במשפחתונים של הכפר שבכל אחד מהם יש גם אח או אחות בוגרי הכפר ובן דוד או בת דודה שהם מתנדבים מחו"ל. כל משפחתון בכפר הוא בית עבור הנערים והנערות הגדלים בו.

במהלך ביקורנו זכינו להכיר אנשי חינוך מופלאים ומעוררי השראה, הדלקנו נרות חנוכה בחדר האוכל עם הילדים והרגשנו כיצד מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך. סיפור הג'נוסייד ברואנדה ובעיקר סיפור הריפוי והפיסוס שבאו אחריו הוא סיפור מופלא בפני עצמו. (רק ארמוז שבניגוד לישראל, זו איננה שאלה לגיטימית ברואנדה לשאול מאיזה שבט אתה..)

לצערי, במהלך השעות ברואנדה התברר לנו כי מדינת ישראל החליטה להפוך את אפריקה כולה לבלוק של מדינות אדומות וזאת למרות שרואנדה היא מדינה ירוקה, נקייה בצורה בלתי רגילה ומקפידים בה על מסכות ועל בדיקות קורונה יותר מאשר בישראל.

על אף שההכרזה על רואנדה כאדומה הייתה החלטה תמוהה בעיני מי שהיה שם, אני מבקשת לספר בשבחה של מדינת ישראל ובשבחם של אנשי פיקוד העורף שקיבלו את פנינו בשדה התעופה באופן מסודר ומאורגן.

נחתנו בטרמינל 1, קיבלנו צמידים, עשינו בדיקת קורונה ועלינו על אוטובוס שהוביל אותנו לבידוד במלון דן בתל אביב. במלון, קיבלנו חדר (עם נוף לים..), ארוחת בוקר וצהריים שהונחו על ידי הדלת ולמחרת לאחר קבלת תוצאות שליליות שוחררנו לבידוד ביתי.

יהיו הדברים לתפארת מדינת ישראל! מה טוב לנדוד אך טוב יותר לחזור!

דרארית וייס

לריבה זוהר ולכל המשפחה, ברכות לנישואי הנכד
יונתן יוסף, בנס על יהודית ויואל זוהר עם"ל רחלי
איחולים למחלות ולנחמ!

על קליטה וקהילה

קליטה לקהילה היא פרויקט מתמשך בעל השפעות לטווח ארוך.

קליטה לקהילה קיבוצית – על אחת כמה וכמה.

מתוך הבנת החשיבות העצומה של הקליטה לסעד, מחד, והעובדה שהתהליך חייב להתנהל בדיסקרטיות, מאידך, הקהילה בוחרת ועדת קליטה. ועדה זו היא הנציגות הנבחרת של כלל החברים והחברות בסעד, ומשמשת כשלוחה ייעודית של הועד המנהל – המזכירות.

ועדת הקליטה שלנו כוללת תשעה חברים וחברות מסורים, העושים לילותיהם כימים לטובת תהליכי הקליטה על רבדיהם השונים – חברתיים, תקנוניים, אסטרטגיים ויומיומיים.

בימים אלו, כאשר "השבילים רוחשים", אנו מבקשים לחזק את ידי הועדה ולהצהיר כי אנו סומכים על מהימנותם של חבריה, על כובד הראש בו הם מתנהלים ועל מחויבותם העצומה לתהליכי בירור מעמיקים, נקיים ודיסקרטיים, לטובת סעד - עתידה, אחדותה ושלמות הקהילה.

החלטות הועדה מתבססות על מגוון נתונים, וביניהם גם דיווחים המתקבלים מתוך הקהילה ומחוצה לה.

מטבע הדברים, הציבור נחשף רק לצד אחד של המטבע. ועדת קליטה מחויבת לשמור על צנעת הפרט של המשפחות הנמצאות תחת אחריותה ושל כל מי שפונים אליה בעניין אותן משפחות.

אנו מבקשים מהציבור לנהוג באורך רוח, להיות אמפתיים לרגשות המשפחה אך להבין כי ההחלטה התקבלה לאחר בירור מעמיק ולא, חלילה, מתוך קלות ראש.

לאחר בחינה מעמיקה של המקרה הנדון, הגענו למסקנה כי הועדה התנהלה כמצופה ממנה, תהליך הבירור היה יסודי ורגיש וכך גם ההתנהלות מול המשפחה עצמה.

אנחנו, חברי וחברות המזכירות, סומכים את ידינו על החלטת ועדת קליטה ומגבים אותה.

**סלצית לזר, כראף הלפרין, איציק לייכטר, שחיה בלס, אילי קראוס, גדי סמאלי,
'נקוש זיוון, רותי לזר וזמלאן כלפה.**

תודה

לאנשי סעד היקרים והיקרות!

לפני כחודש אירעה אצל אמא שלנו שריפה קטנה. תודה לאל, אמא שלנו בבריאות ולא היה נזק משמעותי בבית.

הבית עובר בימים אלה שיפוץ וניקוי ואמא תחזור אליו כאשר יהיה מוכן.

תודה לכל האנשים שסייעו בשעת האירוע בעירנות ותושייה, לבעלי התפקידים שענו והכווינו בכל שאלה ולכל המתעניינים שדורשים בשלומה ונותנים הרגשה של בית גם מרחוק.

יונה והפנות: יצף אפרת נצמה ושלומית

שמיטת כהן – שמיטת כהן – שמיטת כהן

שאלה: מפאת חוסר ידיעה או שכחה נשתלה גינת פרחים בחצר מוסד ציבורי בשנת השמיטה. מה אפשר לעשות כעת? האם ניתן להשאיר את הפרחים שנשתלו או שמא צריך לעקור אותם?

תשובה: שתילת פרחים בשנת השמיטה היא כמובן פעולה אסורה. יש הסוברים שזה איסור דאורייתא ויש הסוברים שזהו איסור מדרבנן. במקרה שכבר נשתלו הפרחים, והאיסור כבר נעשה, יש לדון אם יש חובה לעקור את הפרחים שנשתלו באיסור. סוגיית הבבלי במסכת גיטין מלמדת שיש הבדל בין מי שנוטע עץ בשבת לנוטע עץ בשמיטה. לגבי שבת – יש חובה לעקור עץ שניטע במזיד, אבל אם ניטע בשוגג אפשר להשאיר אותו. לעומת זאת, עץ שניטע בשמיטה ואפילו בשוגג יש לעקרו. הרמב"ם פוסק את דברי הגמרא וגם מביא נימוק להחמרה בדיני שמיטה על דיני שבת (הלכות שמיטה ויובל פרק א הלכה יב):

הנוטע בשביעית בין בשוגג בין במזיד יעקור, מפני שישראל חשודין על השביעית, אם תאמר בשוגג יקיים, יאמר המזיד 'שוגג הייתי'.

מפאת הקושי לשמור על דיני השביעית חששו חז"ל שאנשים ישתלו במזיד, וכדי שלא יחויבו לעקור הם יטענו ששתלו בשוגג, מחוסר ידיעה או שכחה. לכן, החמירו חז"ל לעקור את הניטע ונשתל בשמיטה גם אם הפעולה נעשתה בשוגג. לכן, יש לעקור את הפרחים שנשתלו בשמיטה גם אם נשתלו בשוגג.

הרב ארי'

שמיטת כהן – שמיטת כהן – שמיטת כהן

כללי - מזה מספר שבועות שאנו, כרמל ואני עוסקים גם במילוי מקום למנהל האגודה והקהילה.

במהלך השבועות הללו קיימנו ישיבות עבודה עם בעלי תפקידים שונים, הן בעניינים שוטפים שעל הפרק והן לקראת הצגת הצעת תקציב ותוכנית עבודה לשנת הפעילות הקרבה ובאה, ולקראת הצגתן ואישורן בהנהלות השונות ובאסיפות. לאחר מכן, מובן שנעדכן את הציבור לגבי המועדים השונים בהמשך.

חינוך חברתי – אחת הסוגיות שבהן עסקנו באחרונה נגעה בעניין ארוחות הצהרים בחינוך החברתי של הילדים והנוער. הסתבר כי ילדים רבים לא אוכלים את האוכל המוזמן עבורם מהקייטרינג. כדי לנסות להתמודד עם כך אנו מבקשים לבחון את האפשרות של הגעת הילדים לחדר האוכל ובכך לאפשר להם בחירה מגוונת. **לצורך כך תתאפשר בימים שני ורביעי הגעת ילדים ונוער לחדר האוכל בין השעות 13:30-14:00 לבעלי 'תו ירוק' ולאלו שאינם בעלי 'תו ירוק'.** ציבור החברים והתושבים האוכלים בחדר האוכל מתבקש להגיע עד לשעה 13:30.

בחירות להנהלת הגיל הרך – ראשית דברי אבקש להודות למועמדים הרבים שהציעו את עצמם לתפקיד. ברכת הצלחה רבה לחברים שנבחרו להנהלת הגיל הרך: דוד לנדאו, סימה מור - יוסף וטל וידר – גאלדור. הם מצטרפים לשאר חברי הצוות בהובלתה של חמוטל אבן חן, כדי להמשיך ולפעול עבור ילדי הגיל הרך.

שבת – שבת – שבת

מכתב לקהילה מחברי וועדת קליטה

תפקיד ועדת קליטה הוא עיסוק בליבת החיים הקהילתיים, ומשפיע על עיצוב הקהילה לשנים הבאות. זהו תפקיד רגיש ומורכב, בעל אחריות גדולה, המצריך הפעלת שיקול דעת בעדינות וברגישות.

הוועדה כוללת 8 חברי וועדה ואת מרכזת הוועדה. הוועדה מגוונת וכוללת ותיקים וצעירים, נשים וגברים, ויש בה ייצוג לתמהיל הקהילתי שקיים בסעד. הוועדה הנוכחית גם כוללת חברים שכיהנו בעבר בתפקידים שונים ומשמעותיים בסעד.

הוועדה הנוכחית נכנסה לתפקידה היישר לתוך סערת נוהל קליטה. מתוך הבנה של המשמעות הקהילתיות, נרתמנו לקידום הנושא עד לסיומו, וזאת מתוך שיח משותף והגברת שקיפות ככל שניתן. השקענו בכך זמן ומאמצים רבים, ואנחנו עדיין עוסקים בכך.

משימה מרכזית שהונחה לפתחנו היא קידום כניסת 9 משפחות מועמדות לחברות. לצד השמחה בהרחבת השורות ובהצטרפותן של משפחות חדשות לקיבוץ, זהו תהליך רגיש ומורכב ביותר, וכובד האחריות הורגש היטב על כתפנו. השקענו זמן רב בחשיבה רחבה ומקיפה על התהליך ומה שנדרש במסגרתו, התייחסות פרטנית ורגישה בתהליך מול המשפחות הנקלטות (אשר במציאות שנוצרה כתוצאה מענייני נוהל הקליטה מתגוררות כאן כבר מספר שנים) וחשיבה עמוקה על עתיד הקהילה.

הובאו לידיעתנו מורכבויות שונות סביב משפחות ובכל מקרה פעלנו בכובד ראש וברגישות על מנת להגיע להחלטה הטובה ביותר, בהתאם להבנתנו את תפקידנו ובהתאם למיטב שיקול דעתנו.

הקפדנו על תהליך עבודה נקי, דיסקרטי, חסר פניות, כשהשיקול העיקרי שמנחה אותנו הוא טובת הקהילה שלנו. הקפדנו לעשות תהליך מלא מול כל משפחה ולהסביר את המורכבויות ככל שניתן, וכל בקשה של משפחות להיפגש איתנו ולשוחח נענתה ברצון ובקשב רב. קיימנו דיונים רבים, על מנת ללבן התלבטויות ושאלות וכדי לוודא שאנחנו עומדים באופן מלא מאחורי כל החלטה שיוצאת תחת ידינו, מתוך הבנה גמורה שאנחנו עוסקים בדיני נפשות ממש.

מטבע הדברים, ועדת קליטה לא פועלת בשקיפות מלאה כלפי הציבור כשהדברים נוגעים לצנעת הפרט, הן של המשפחות הנקלטות והן של החברים הפונים לוועדה. השמירה על הדיסקרטיות היא עוגן בסיסי בעבודת ועדת הקליטה, ובלעדיה לא ניתן לקיים את התהליכים העדינים והמורכבים שנדרשים מהוועדה.

בהתאם לאופי הקהילתי-קיבוצי של סעד, את הוועדות מאיישים חברי קהילה הנבחרים לתפקיד על ידי הקהילה. נרתמנו למשימת הקליטה מתוך הבנה של חשיבות התפקיד ומתוך אהבה ודאגה לקהילה, גם כשהמשמעות היא שהחלטות שאנחנו נדרשים לקבל קשות וכואבות וכבדות עלינו מאוד מאוד. לקחנו על עצמנו את המשימה מתוך ידיעה שאנחנו פועלים כשליחי הקהילה.

שליחות מבוססת על אמון, ואמון נבחן גם – ואולי דווקא – כשאין הבנה מלאה של הדברים.

בברכה,

**ה"ה ויסלר פוראס (מרכזת הוועדה), רותי שליון,
מתניה רפא, מתוקה לייכטר, נחום לנדא, עדו אורלוב,
נצמי רסיס-טל, אשר רוטנברג ואפרת בייליה.**